

punkter. Sådan er dét, og tror man ikke på mig – det er muligt – så kan man jo bare læse den stak af henvendelser, vi har fået i Erhvervsudvalget fra samtlige brancheorganisationer inden for butiksverdenen, som siger: Nu må I ikke liberalisere mere, for så lukker I alt, hvad der hedder små specialbutikker i dette land. Sådan er dét, og det er ufatteligt, man ikke vil indse, at det er dét problem, man skaber med denne lov.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Fru Lotte Henriksen siger, at man ikke ved, hvad lovforslaget vil betyde for butiksstrukturen. Er det ikke en lillebitte smule risikabelt at fremsætte et lovforslag, hvis man ikke på forhånd har nogen som helst anelse om, hvad konsekvensen vil være? Kunne man ikke forestille sig en lidt anden arbejdsform, hvor man overvejede konsekvensen af sine handlinger, før man begik dem? Ville det ikke have været hensigtsmæssigt, hvis Socialdemokratiet havde gjort sig nogle overvejelser om, hvilken butiksstuktur man ønsker at have, og derefter havde forsøgt at lovgive på en måde, der fremmede de ønsker, man havde, i stedet for at gøre det modsatte: At sige ja til en lovgivning, hvor man ikke aner, hvilke konsekvenser den får, og så sige: Vi må indsamle erfaringerne hen ad vejen! Dét er da noget sjusk.

Jeg vil også godt gentage mit spørgsmål til fru Lotte Henriksen: Er det helt umuligt for Socialdemokratiet at have bare nogen som helst vurdering af, hvordan det vil påvirke butiksstrukturen?

Tror fru Lotte Henriksen ikke, at det er rigtigt, at de små, selvstændige erhvervsdrivende, slagterne f.eks., vil få meget vanskeligt ved at udnytte de nye, liberale åbningsstider, og at det vil være meget vanskeligt for dem ud over den meget lange åbningsstid, der er i forvejen, også at have åbent om aftenen og om søndagen?

Er det ikke en realistisk vurdering ifølge fru Lotte Henriksen, at de, der vinder på det her, bl.a. vil være finansskæderne, vil være discountbutikkerne, som har en mulighed for bemandingsmæssigt at holde åbent om aftenen og om søndagen?

Er det ikke en realistisk vurdering, at det her vil betyde en udvikling, hvor væksten af de ydertimer, som vi i forvejen ved er bemandet med flest ufaglærte og med mest ung arbejdskraft, vil accelerere yderligere, så vi vil se nogle aftenåbne butikker, nogle søndagsåbne butikker

med utrolig mange unge og ufaglærte? Er det dén udvikling inden for butiksstrukturen og inden for det ansættelsesmæssige, som Socialdemokratiet ønsker?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal bare på dette tidspunkt konstatere, at regeringen endnu en gang har skabt utrolig store problemer for sig selv.

Det er startet med, at den ene side af Folketingssalen klart siger fra over for det her forslag, og ifølge dagspressen gør Venstre og De Konservative og sandsynligvis også Fremskridtspartiet det samme. Havde det dog ikke været nemmere for regeringen og også for Socialdemokratiet fuldstændig at ophæve den lukkelov? Så havde de faktisk haft et flertal.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Jeg vil gerne sige, og det er også et svar på et tidligere spørgsmål fra hr. Jørn Jespersen, at det jo rent faktisk allerede i det grundlag, som regeringen på nuværende tidspunkt virker på, er nævnt, at der skal kigges på lukkeloven. Så derfor kommer det for så vidt ikke som nogen overraskelse, at den skulle berøres.

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Pia Kjærsgaard konstaterer, at flertallet jo rent faktisk ligger til den anden side, nemlig en 100 pct.s liberalisering, som betyder, at der slet ikke skulle være nogen lukkelov. Men kan man så diskutere, på hvilket grundlag man overhovedet kan agere på dét.

Samtidig er det vel ikke nogen hemmelighed længere, at der faktisk er vidt forskellige holdninger i Socialdemokratiet til lige præcis lukkeloven, som både trækker i den ene retning og den anden retning, nemlig på baggrund af hensynet til de ansatte i butikkerne kontra det hensyn, der måtte være til forbrugerne. Det gør selvfølgelig, at denne opgave fra denne talerstol i denne sag ikke nødvendigvis er særlig let.

Derfor er der også forsøgt et kompromis i det her lovforslag, og det er i høj grad dét, som lovforslaget er udtryk for. Det har alle jo kunnet følge med i undervejs, også i pressen, og så er der vel i virkeligheden ikke ret meget mere at sige andet, end at jeg håber, at så mange som muligt vil indgå i debatten om det konkrete lovforslag i udvalget, så vi trods alt kan få et lovgrundlag, som kommer til at virke bedst muligt.